

ORIOL BERTOMEUS*

L'espai de la confrontació

No és ja un secret que a Catalunya hem entrat en pre-campanya. A part de les especulacions sobre la data definitiva de les eleccions, gairebé tothom coincideix a dir que aquests comicis al Parlament, que s'intueixen propers, seran diferents. Per primera vegada en molts anys, el partit socialista es creu capaç de guanyar unes eleccions que fins ara se li han resistit un cop i un altre i, prova d'això, és el tancament de files de tota l'organització al voltant del nou candidat, Pasqual Maragall. Una altra prova, el zel amb què CiU s'està movent, amb una estratègia encaminada a fixar un terreny propici per a la celebració d'uns comicis encara no convocats.

En els últims mesos hem assistit a tota una sèrie de moviments per part de les forces polítiques catalanes per buscar la millor col·locació per quan es dispari el tret de sortida. Però, quina és la millor col·locació? On es lliurarà la batalla?

L'electorat català pivota al voltant d'un nucli més o menys extens entre l'esquerra i el centre, amb un important component de sentiment catalanista. Aquí és on es troba la major part de votants i aquí és on es ventilen les majories a les eleccions. Si el PSC aconsegueix guanyar les eleccions generals al Principat és perquè atrapa cap a si aquest sector, que a les eleccions al Parlament s'inclina cap a Convergència i Unió. La incertesa actual rau en el fet que Pasqual Maragall ha demostrat al llarg dels anys que és capaç de convèncer aquest sector de l'electorat. D'aquí que CiU s'hagi posat mans a l'obra per prevenir l'"assalt" socialista en aquest espai.

L'estratègia de CiU s'obre a dos fronts, amb un objectiu clar. D'una banda, intenta diferenciar-se al màxim del PP, d'aquí les darreres baralles amb el govern espanyol i l'accentuació de la polèmica lingüística. D'una altra, s'intenta tallar de soca-rel un possible discurs catalanista del PSC, obligant-lo a prendre posicions a favor dels castellanoparlants. Tot plegat per allunyar els socialistes de la bossa

de votants catalanistes abans que comenci la campanya de debò.

Per la seva banda, el PSC sembla no acabar de trobar l'estratègia correcta per guanyar. La inèrcia del seu discurs dels darrers anys els fa prendre posicions erràtiques. En el PSC hi ha (hi ha hagut, diria) un discurs predominant a l'hora d'afrontar les eleccions catalanes. Segons aquest discurs, les eleccions al Parlament es perden per l'abstenció massiva del vot de sentiment espanyolista, que es creu majoritari en l'electorat del PSC. L'estratègia correcta, seguint aquest raonament, seria la de defugir el discurs catalanista i centrar els esforços en mobilitzar aquest sector espanyolista de l'electorat. Enfront d'això, hi ha hagut qui ha defensat un posicionament catalanista més clar per part dels socialistes, encaminat a

atreure's una porció de l'electorat que ara vota convergent. Entre aquests dos pols, les manifestacions dels dirigents socialistes han basculat sense aconseguir un discurs unívoc. D'aquesta manera no és estrany que les darreres accions del govern de la Generalitat hagin agafat els socialistes amb el peu canviat i, aparentment, sense saber quina és l'estratègia a seguir. Segurament, el que hauria de tenir en compte el PSC (i que CiU sembla haver entès ja fa molt

temps) és que el sector de sentiment espanyolista representa un 18% de l'electorat català, el de sentiment catalanista el 43%. El PSC sembla atrapat entre dos focs: d'una banda, si fa un discurs clarament catalanista tem perdre a mans del PP o de l'abstenció la seva proporció de votants de sentiment espanyolista, i, d'una altra, si pren com a bandera la defensa dels castellanoparlants, deixarà en mans de CiU el sector de l'esquerra de sentiment catalanista. És en aquest espai on s'haurà de lliurar la batalla de les properes eleccions al Parlament.

“EL PSC hauria de tenir en compte que el sector de sentiment espanyolista representa el 18% de l'electorat català, el del sentiment catalanista el 43%”

*Membre de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials de Barcelona i coaudtor amb Isidre Molas de l'estudi "Estructura de la competència política a Catalunya".